

Publicerad 2012-05-07 15:33 av Johannes

Dagbok: fortsättning, upprepning

OCH HAVET INOM

jag dricker

kvällens sista droppe

och från ett fönster ser jag regnet

som faller

och människor utanför

i min mobil väntar

alla samtal

i mitt hjärta

alla känslor

dagarna flyter sömnlöst ihop

tusentals färger och intryck

en ström som rinner

nedför

min strupe

mellan mina fingrar

över min kropp

och nätterna

korta ögonblick av tystnad

som fyller mina lungor

och jag tänker

har jag inte förbrukat

mina ensammas andetag

snart

rösterna i telefonen

brusar som snäckskal

likt havet mot örat

jag drunknar i deras tröst

de andas försiktigt mot fönstret, de viskande snöflingorna

ett av få tecken på att tiden rör sig och vinden - en melodi

långsamt utdraget viner

skriker

efter vår

en önsketanke

det är inte bara jag som saknar oss

men det var inte jag som valde ensamheten

så jag skriver ett par ord

ett par ord

men inga löften

det finns bara så mycket man kan göra

för att glömma

och ju fler gränser jag passerar

desto fler regler finner jag

att bryta

och det händer

att jag tar mina händer

och drar sakta över min hud

jag låtsas att det är dina händer

varje gång det händer

nästan varje kväll

och jag ser

ditt ansikte

i varje ansikte

jag ser

och mitt hjärta

under händer under hud under kött

under revben under allt underbart

fyller mig och mina tomrum

håller kvar dig

inom mig

för det som skapar dig krossar dig

som fyller dig tömmer dig

det undgår vissa - kryper på andra

det väntar för alltid

på oss alla

mantrat på repeat i mitt huvud

det väntar för alltid

på oss alla

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Johannes med Poeter.se id #9748 innehar upphovsrätten